

ŽIVOTOPIS

Ing. František Suchý

František Suchý žil jako dítě v libeňské Vychovatelně, kde byl jeho otec v té době odborným učitelem zahradníkem. Nyní bydlí v Praze 8 v Bohnicích, ve Vratislavské ulici.

Zažil hrůzy nacistického i komunistického teroru. Za války se zasloužil o uchování záznamů o osudu řady nacisty popravených českých vlastenců, po válce sám pykal za účast v protikomunistickém odboji. V roce 1952 byl za špionáž a velezradu odsouzen k 25 letům žaláře, ve věznicích strávil 12,5 roku. Aktivista protikomunistického odboje. **V roce 2011 mu byl prezidentem Václavem Klausem propůjčen Řád Tomáše Garrigue Masaryka III. třídy.**

Jen díky statečnosti rodiny Suchých mají dnes historici důkazy, že do Strašnického krematoria byly přiváženy lidské ostatky z různých míst říše, které neměly být nikdy identifikovány. Pohled na bedny, pod nimiž se roztékala krev, tehdejšímu teenagerovi Františku Suchému pokaždé napověděl, co bude ten večer s tátou dělat. Jeho otec, ředitel strašnického krematoria, dohlížel na spalování těl státých a zastřelených odbojářů, tehdejší elity československého národa. František přepisoval v tajnosti po večerech jména popravených z německých dokumentů, které poté nacisté likvidovali. Popel popravených 2 154 mužů, žen a dětí z let 1941 až 1945 měl podle nařízení nacistů zmizet v kompostu. František Suchý starší ho přesto ukládal na odlehlé místo hřbitova, aby ho mohl - až bude možnost - pietně uložit. Za ukládání popela i za přepisování tisíců jmen, která měla navždy zmizet, přitom byl trest smrti.

Po roce 1948 se začaly do Strašnic opět vozit bedny s popravenými lidmi a jejich popel se znovu nesměl dostat k pozůstalým. V tu dobu se už o ředitele Suchého i jeho syna zajímala StB. Nakonec je zatkla kvůli protistátním letákům a kontaktům se Západem. Rodiče dostali 4 roky, František Suchý mladší, kterému reálně hrozil trest absolutní, byl nakonec odsouzen na 25 let. V Leopoldově, na Borech, v Opavě a Mírově prožil víc jak 12 let. Na cele se vzdělával především v matematice, fyzice a v technických oborech. Jeho znalosti a schopnosti vyrazili dech i těm nejlepším projektantům v zemi. Využívali ho u nejsložitějších staveb té doby – v kriminále např. projektoval atomovou elektrárnu v Bohunicích nebo dělal na vývoji nákladních automobilů Tatra 183. Když se vrátil z vězení, nikde ho nechtěli zaměstnat, dělal ty nejpodřadnější práce, nakonec pracoval jako zámečník.